

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за серпень 2014 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 12.08.2014 N 1632-VII

Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції

Закон визначає заходи правового реагування в районі проведення антитерористичної операції і спрямований на забезпечення доступу громадян та юридичних осіб до суду.

У зв'язку з неможливістю здійснювати правосуддя окремими судами в районі проведення антитерористичної операції змінено територіальну підсудність судових справ, підсудних розташованим в районі проведення антитерористичної операції таким судам, та забезпечено розгляд:

цивільних справ, справ про адміністративні правопорушення, підсудних місцевим загальним судам, розташованим в районі проведення антитерористичної операції, адміністративних справ, підсудних місцевим загальним судам як адміністративним судам, апеляційним судам, розташованим в районі проведення антитерористичної операції, - місцевими загальними судами, апеляційними судами, що визначаються головою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ;

адміністративних справ, підсудних адміністративним судам, розташованим в районі проведення антитерористичної операції, - адміністративними судами, що визначаються головою Вищого адміністративного суду України;

господарських справ, підсудних господарським судам, розташованим в районі проведення антитерористичної операції, - господарськими судами, що визначаються головою Вищого господарського суду України;

кримінальних проваджень, підсудних місцевим (районним, міським, районним у містах, міськрайонним) судам, апеляційним судам, розташованим в районі проведення антитерористичної операції, - місцевими загальними судами, апеляційними судами, що визначаються головою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Питання, що відносяться до повноважень слідчого судді у кримінальних провадженнях, що перебувають на стадії досудового розслідування і здійснюються в районі проведення антитерористичної операції, в разі неможливості здійснювати правосуддя розглядаються слідчими суддями місцевих загальних судів, визначених головою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Справи, розгляд яких не закінчено і які перебувають у провадженні місцевих, апеляційних судів, розташованих в районі проведення антитерористичної операції, в разі неможливості здійснювати правосуддя

передаються судам відповідно до встановленої згідно з цим Законом підсудності протягом десяти робочих днів з дня прийняття розпорядження головою відповідного вищого спеціалізованого суду.

У разі неможливості передачі матеріалів справи відповідно до встановленої згідно з цим Законом підсудності вчинення необхідних процесуальних дій здійснюється за документами і матеріалами, поданими учасниками судового процесу, за умови, що такі документи і матеріали є достатніми для ухвалення відповідного судового рішення.

Державна судова адміністрація України складає перелік місцевих та апеляційних судів, які знаходяться в районі проведення антитерористичної операції і в яких неможливо здійснювати правосуддя, та направляє відповідні подання до голів вищих спеціалізованих судів для прийняття рішень, передбачених частинами першою і другою статті 1 цього Закону.

Державна судова адміністрація України на підставі прийнятих в установленому законом порядку рішень про зміну меж або завершення антитерористичної операції в разі відновлення належних умов діяльності місцевих судів, апеляційних судів, які знаходяться в районі, де проводилася антитерористична операція, направляє до відповідного вищого спеціалізованого суду подання про можливість відновлення роботи відповідного місцевого, апеляційного суду. Голова відповідного вищого спеціалізованого суду видає розпорядження про відновлення роботи визначеного в поданні Державної судової адміністрації України місцевого або апеляційного суду.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 19.08.2014).

2. Закон України

від 14.08.2014 N 1642-VII

Про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" щодо утворення військових прокуратур

Законом внесено зміни та доповнення до статей 9, 13, 14, 17, 20, 46-2, 47, 49, 52, 53, 56 Закону "Про прокуратуру" щодо утворення військових прокуратур.

До військових прокуратур належать Головна військова прокуратура (на правах структурного підрозділу Генеральної прокуратури України), військові прокуратури регіонів (на правах обласних), військові прокуратури гарнізонів та інші військові прокуратури, прирівняні до прокуратур міст і районів.

У військових прокуратурах, прирівняних до прокуратур міст, у разі необхідності можуть утворюватися відділи за рахунок штатної чисельності цих прокуратур.

У разі якщо в силу виключних обставин на певних адміністративно-територіальних одиницях не діють органи прокуратури України, які мають здійснювати там нагляд, за рішенням Генерального прокурора України виконання їх функцій може покладатися на військові прокуратури.

Утворення, реорганізація та ліквідація військових прокуратур, визначення їх статусу, компетенції, структури і штатів здійснюється Генеральним прокурором України

Військовими прокурорами і слідчими призначаються громадяни з числа офіцерів, які проходять військову службу або перебувають у запасі і мають вищу юридичну освіту.

Військовослужбовці військових прокуратур у своїй діяльності керуються Законом України "Про прокуратуру" і проходять військову службу відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" та інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне та інші види забезпечення, передбачені законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України.

В умовах особливого періоду, запровадження надзвичайного, воєнного стану або проведення антитерористичної операції із залученням з'єднань, військових частин та підрозділів Збройних Сил України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, інших військових формувань, місцем постійної дислокації яких є територія в межах військового гарнізону, особовий склад військових прокуратур (прокурори, слідчі) гарнізону відряджається до районів розташування цих з'єднань, військових частин (підрозділів) на період виконання цими з'єднаннями, військовими частинами та підрозділами завдань за призначенням.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування. (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 23.08.2014).

3. Закон України

від 14.08.2014 N 1654-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо забезпечення реалізації прав підприємств, установ та організацій громадських організацій інвалідів на пільгове оподаткування

Законом вносяться зміни до пункту 8 підрозділу 2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, яким продовжено на період до 1 січня 2020 року оподаткування за нульовою ставкою податком на додану вартість постачання товарів (крім підакцизних товарів) та послуг (крім послуг, що надаються під час проведення лотерей і розважальних ігор та послуг з постачання товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку (далі - комісіонера) здійснювати постачання товарів від імені та за дорученням іншої особи (далі - комітента) без передання права власності на такі товари), що безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських організацій інвалідів.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 06.09.2014)

4. Закон України

від 14.08.2014 N 1645-VII

Про внесення змін до деяких законів України щодо реформування системи управління Єдиною газотранспортною системою України

Згідно із Законом, функції диспетчерського (оперативно-технологічного) управління Єдиною газотранспортною системою України виконує оператор Єдиної газотранспортної системи України, який визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в нафтогазовому комплексі, а у передбачених законом випадках центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в нафтогазовому комплексі, за згодою Верховної Ради України

Функції оператора Єдиної газотранспортної системи України закріплюються за суб'єктом господарювання, засновником та власником якого може бути виключно держава, у тому числі через Публічне акціонерне товариство "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України", або (у разі створення спільного підприємства) держава, у тому числі через Публічне акціонерне товариство "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" (володіння не менше 51 відсотком корпоративних прав), а також юридична особа (юридичні особи), що належить та контролюється резидентами держав - членів Європейського Союзу, Сполучених Штатів Америки чи Енергетичного Співтовариства і є оператором системи транспортування газу або членом Європейської мережі операторів системи транспортування газу, сертифікованим відповідно до вимог статті 10 Директиви 2009/73/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу стосовно спільних правил для внутрішнього ринку природного газу, статті 3 Регламенту 715/2009 Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу про умови доступу до мереж передачі природного газу. Відповідно до рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики в нафтогазовому комплексі, функції оператора підземного сховища газу можуть бути відокремлені та покладені на окреме підприємство - оператора підземного сховища газу. Верховна Рада України за поданням Кабінету Міністрів України затверджує результати конкурсу та приймає остаточне рішення щодо визначення компанії-нерезидента у суб'єкті господарювання, на якого покладено функції оператора Єдиної газотранспортної системи України. Умови конкурсу розробляються та затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Засновник або власник підприємства, на яке покладено функції оператора Єдиної газотранспортної системи, повинен мати не менш як п'ятирічний досвід управління газотранспортною системою на американському чи європейському ринку.

Законом вносяться зміни до законів України "Про трубопровідний транспорт", "Про нафту і газ", "Про оренду державного та комунального майна", "Про засади функціонування ринку природного газу".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 09.09.2014).

5. Закон України
від 14.08.2014 N 1644-VII
Про санкції

Законом передбачається можливість застосовувати спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Підставами для застосування санкцій є:

1) дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод;

2) резолюції Генеральної Асамблеї та Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй;

3) рішення та регламенти Ради Європейського Союзу;

4) факти порушень Загальної декларації прав людини, Статуту Організації Об'єднаних Націй.

Види санкцій, які можуть бути застосовані перелічені в статті 4 цього Закону.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 11.09.2014).

Укази Президента України:

1. Указ Президента України
від 27.08.2014 №694/2014

Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг

Президент України Указом від 27.08.2014 №694/2014 утворив Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Указами від 27.08.2014 № 692/2014 та № 693/2014 Президент України ліквідував Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, та Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики.

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 06.08.2014 N 312

Про внесення змін до правил застосування національного знака відповідності

Постановою Кабінету Міністрів України вносяться зміни до правил застосування національного знака відповідності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. N 1599 "Про затвердження опису та правил застосування національного знака відповідності", відповідно до яких встановлено, що знак відповідності наноситься на виріб або на етикетку, тару, пакування, експлуатаційну та товаросупровідну документацію у разі неможливості або невиправданості його нанесення безпосередньо на виріб, якщо інше не передбачено відповідним технічним регламентом.

2. Постанова Кабінету Міністрів України

від 06.08.2014 N 310

Про затвердження Положення про Державну фінансову інспекцію України

Кабінет Міністрів України постановою від 06.08.2014 №310 затвердив Положення про Державну фінансову інспекцію України.

Державна фінансова інспекція України (Держфінінспекція) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів та який реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю.

Зокрема, Держфінінспекція відповідно до покладених на неї завдань, здійснює державний фінансовий контроль за:

використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, правильністю визначення потреби в бюджетних коштах та взяттям зобов'язань, ефективним використанням коштів і майна, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності у міністерствах та інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектора економіки, а також на підприємствах, в установах та організаціях, які отримують (отримували у період, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують (використовували у період, який перевіряється) державне чи комунальне майно (далі - підконтрольні установи), за дотриманням законодавства на всіх стадіях бюджетного процесу щодо державного і місцевих бюджетів;

дотриманням законодавства про державні закупівлі; діяльністю суб'єктів господарювання незалежно від форми власності, які не віднесені законодавством до підконтрольних установ, за рішенням суду,

ухваленим на підставі клопотання слідчого, прокурора для забезпечення розслідування під час кримінального провадження;

виконанням функцій з управління об'єктами державної власності;

цільовим використанням коштів державного і місцевих бюджетів;

цільовим використанням і своєчасним поверненням кредитів (позик), отриманих під державні (місцеві) гарантії;

складенням бюджетної звітності, паспортів бюджетних програм та звітів про їх виконання (у разі застосування програмно-цільового методу у бюджетному процесі), кошторисів та інших документів, що застосовуються в процесі виконання бюджету;

станом внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту у розпорядників бюджетних коштів;

забезпечує участь представників Держфінінспекції в ревізійних комісіях господарських організацій, у яких корпоративні права держави перевищують 50 відсотків статутного капіталу;

вживає в установленому порядку заходів до усунення виявлених під час здійснення державного фінансового контролю порушень законодавства та притягнення до відповідальності винних осіб.

3. Постанова Кабінету Міністрів України

від 13.08.2014 N 337

Про внесення змін до Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно

Постановою Кабінету Міністрів України вносяться зміни до Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2013 р. N 868 "Про затвердження Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень і Порядку надання інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно".

Зокрема, Порядок доповнено пунктом 49¹ такого змісту:

"У разі проведення державної реєстрації права власності з видачею свідоцтва на індивідуальні (садибні) житлові будинки, садові, дачні будинки, господарські (присадибні) будівлі і споруди, прибудови до них, що розташовані на території сільських рад та закінчені будівництвом до 5 серпня 1992 р., заінтересованою особою може бути особа, за якою закріплені особові рахунки в погосподарських книгах відповідних сільських рад.

Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва на індивідуальні (садибні) житлові будинки, садові, дачні будинки, господарські (присадибні) будівлі і споруди, прибудови до них, що розташовані на території сільських рад та закінчені будівництвом до 5 серпня 1992 р., заявник подає: документ, що підтверджує виникнення, перехід та припинення речових прав на земельну ділянку.

Документом, що підтверджує виникнення, перехід та припинення речових прав на земельну ділянку, може також вважатися рішення сільської ради щодо передачі (надання) земельної ділянки у власність або користування;

виписку з погосподарської книги, яка надається виконавчим органом сільської ради, сільським головою (у разі, коли виконавчий орган не створений) або відповідною архівною установою;

технічний паспорт на об'єкт нерухомого майна (у разі, коли у виписці з погосподарської книги відсутні відомості про технічні характеристики об'єкта нерухомого майна)".

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Постанова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг

від 01.08.2014 N 1118

Про внесення змін до Порядку контролю за дотриманням ліцензіатами ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва теплової енергії (крім діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії), транспортування теплової енергії магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами, постачання теплової енергії

Нацкомісія держрегулювання компослуг постановою від 01.08.2014 N 1118 виклала в новій редакції Порядок контролю за дотриманням ліцензіатами ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва теплової енергії (крім діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії), транспортування теплової енергії магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами, постачання теплової енергії, затверджений постановою Нацкомісією держрегулювання компослуг від 10.08.2012 №284.

Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

2. Постанова Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг

від 01.08.2014 N 1117

Про внесення змін до Порядку контролю за дотриманням ліцензіатами Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення

Нацкомісія держрегулювання компослуг постановою від 01.08.2014 N 1117 виклала в новій редакції Порядок контролю за дотриманням ліцензіатами Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення, затверджений постановою Нацкомісією держрегулювання компослуг від 10.08.2012 №283.

Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

18.09.2014